

FÜLÖP GÁBOR VERSEI

DIGITRON

a mai gyerekek
azt hiszem
preferánszozni sem tudnak majd
digitron nélkül
(bizonyára konzervatív vagyok
hiszen manapság némely *öreg*
digitronnal sem tud preferánszozni)
zsebszámítógéppel
küldjük gyermekeinket az önkiszolgálóba is
már az első osztályban
különböző színű hasábokkal
helyettesítik az egyszeregyet
(a halmazelmélet diadala)
bizonyos szám megfelelő színhez
kötődik
(pavlovi reflex?)
bizonyos szín
megfelelő számhoz
(mennyit ér vajon az ember
akit *rózsaszínű* bunkóval
vernek majd agyon)
nem mondom hogy szépen hangzik:
digitron
de praktikus herkentyű
például
— mint említettem —
bevásárlásnál
(nem mintha ettől

becsületesebbé válna a pénztáros)
 ám adóbevallásnál év végi
 deficit-elszámolásnál
 rulettjátéknál is egyaránt hasznos
 csupán
 hasábokhoz és színekhez kötődik majd
 a használata
 és preferánszozni
 nem tanulhat meg segítségével
 aki nélküle sem tudott megtanulni
 (hogy ne ecseteljem fölöslegesen
 mennyi fogalmat takar
 a preferánsz elnevezés)
 ó
 egyszeregy-helyettesítő csoda
 ó
 összeadást-kivonást helyettesítő csoda
 digitron
 zsebszámító/zsebszámológép
 mely fájdalommentesen egyszerűsíti az
 agyműködést
 megkímélve azt a fölösleges
 erőfeszítésektől és tornamutatványoktól
 ó
 leborulok előtted
 színes hasábokból fakadt csoda:
 DIGITRON-ÉLET

HOMLOKOM KÉT TENYEREM KÖZÖTT

két tenyerem közé szorítva homlokom
 erősen gondolkodom
 (mint e pőzből sejthető is)
 erősen gondolkodom
 verset szeretnék írni
 verset a versek tömkelegébe
 amikor amúgy sem olvassa senki
 lehetőleg poénnal a végén
 szóval amolyan partizánvállalkozás

melynek
 (mint a filmekből is tudjuk)
 jó vége is lehet
 verset
 homlokom masszírozva
 de így nem megy
 gondolkodni a versen
 (meg talán egyáltalán is —
 én csakugyan nem tudhatom)
 akkor kellene
mielőtt az ember
 leül gépelni
 verset vagy törvényt
 mit tudom én

SZÉP VERS — CSÚNYA VERS

1.
 az emberek általában
 a szép verset igénylik
 (hogy így fejezzem ki magam)
 ha szép verset írnék
 központozással írnám és
 szólna a vers
 az első szerelemről
 (a szerelemről egyáltalán)
 lehozható és lehozhatatlan
 csillagokról
 boldog házasságról
 gyönyörű gyerekekről
 (a gyermekeknek pedig
 évszakonként: tavaszról
 nyárról őszeről és télelől)
 szólna a szép vers
 gyönyörű lakásról
 magas fizetésről
 tengeri nyaralásokról
 szlovéniai sielésekről
 igen

versnek ez talán szép lenne
 központozással
 hogy érthetőbb legyen
 de én
 csúnya verseket írok
 központozás nélkül
 és csak arról
 ami *nekem* VAN

2.

Betegek a gyerekek.
 Köhögnek. Lázások.
 Órákig kell velük sorba állni
 az orvosnál.
 Kapunk receptet.
 Gyógyszer nincs.
 Szedik a C-vitamint,
 az is valami, és
 gyógyteát isznak hozzá,
 gyógyteát a reklámokból.
 (Azért reklámozzák, mert
 sokba kerül és egyelőre
 nincs jele annak,
 hogy ártalmas lenne
 az emberi szervezetre.)
 Köhög és beteg Águsz is.
 Hóviharban viszem Hangát
 tüdőszűrésre
 (oda kapott beutalót).
 Hóviharban viszem utána
 Zsókát és Águszt a kórházba
 (őket viszont oda utalták)
 → sikerül becsusszannunk kocsin —,
 ahol a Fertőző Osztályon
 azt mondják: „Annyi vírus van
 mostanában — szerintem is
 összevissza mászkálnak az utcán —,
 biztosan valamelyik ezek közül.”
 Hazamegyünk a hóviharban,
 és mindannyian buzgón szedjük

a C-vitamint.
Ebből volt elég a gyógyszertárban,
mert nem receptre adják.
És meggyógyult először Águsz.
Utána Hanga, majd Zsóka is.
A dokik boldogok, hogy sikerült
meggyógyulniuk maguktól is.
Én is boldog vagyok. Happy end.

Központozással írtam.
Ez a VERS?